

1615 que transmittendis, deque Italica pace egit : quam hisce conditionibus Philippus se amplexurum, atque cum Carolo in gratiam rediturum pollicebatur; si statim exercitum dimitteret; nullam se Mantuano illaturum injuriam polliceretur; quæ inter Carolum ac Mantuæ Ducem controversiæ intercederent, Cæsari dirimendas permetteret. Ea dum præstaret Galliarum Rex, vicissim Hispanos copias dimissuros, neque damni quidquam Carolo illaturos conceptis verbis sese obstringebat. Hæc in Hispaniis inter Reges de Italica pace conventa, cum in Italiam pervenissent, plerosque summa spe compleverant, brevi fore ut, aurea pace restituta, tot armorum suspicionumque turba discuteretur. Itaque vj. idus maji Rambolietus & Gaufferius, quem Galliæ Rex in Italiam miserat, cum Carolo ad Vallem Severam convenere; eique significarunt, Sylerium, ex Hispania redeuntem, Philippi sententiam attulisse; nihil aliud a Carolo Regem petere, nisi ut tot militum numero, quot ad suarum ditionum securitatem sit opus, retento, reliquas copias statim dimittat; controversiæ inter eum ac Mantuanum Cæsaris judicio permittantur; atque ipse interea ab injuria vique in Mantuanum abstineat: his peractis, oppida occupata, captivique restituentur; Philippusque de exercitu ita statuet, ut neque Carolus neque finitimi justa ulla suspicione perfundi possint. Sabaudus tempus ad respondendum petit, ut interea filiorum, qui Vercellis, legatorumque Principum, qui Augustæ Taurinorum erant, suorumque præconsultorum sententias exquireret. Sed multo quam antea majora impedimenta suboriebantur; Carolus namque, si primus arma deposuisset, neque eodem tempore a Rege copiæ dimitterentur, certam se Hispanorum prædam futurum verebatur. Quapropter, si dimittendus ei esset exercitus, idem quoque facturos Hispanos, certo constare sibi petebat. Neque exigua de milite, quem ad sui imperii præsidium aleret, controversia erat, quæ alias agitata componi nequiverant. De perduellionis quoque crimine reis dissidia vertebantur; neque enim, qui se bello juvissent, corporaque periculis ac neci objecta essent, ignaviter deferere æquum censebat.

Itaque, spe fere omni pacis abjecta, Mendoza cum exercitu,
men-